

Vid pass den 25 Maj slutar kädervinet; knipan och röjan (käderhönan) börja värpa.

§. 13.

För att än mer upplysa vårens framskridande i Lappmarken, får jag här anföra några vexters blomningstider, hvilka jag anmärkt i Piteå Lappmark, år 1820.

Maj d. 15. *Asp* (*populus tremula* L.).

— d. 19. *Myrkull* (*eriphorum vaginatum*.)

— d. 23. — *salix limosa* Wahlenb.

— d. 24. *kråkris* (*empetrum nigrum* L.).

— d. 25 *selg* (*salix caprea* L.)

— d. d: — (*Primula stricta* Hornem.)

Imellan den 25 och 30 får man äfven se björk i blomma, samt *tussilago farfara* L., *rubus chamæmorus* och *calta palustris* L.

§. 14.

I slutet af denna månad börjar sänings-tiden i Lappmarken. Under vanliga år plägar man merändels hafva sätt kornet innan början af Juni. Ovanligt tidig är den vår, då man sår den 20. Sednare quarteren af Maj utmärka sig stundom med kall nord-vest; men, då den uteblifver, så är väderleken ganska frugtsam. Det händer ofta, att värmen om dagen stiger öfver 20 grader. En sådan temperatur, blandad med duggregn,

drifver opp brådden 8 dagar efter sådden. Imellertid är det icke serdeles varmt om nätterna, hvadan medeltemperaturen ej stiger högre än 2°, 50.

§. 15.

Juni börjar med smärre sjöars och elfvars islossning, hvilken, stundom åtföljd af ett hiskeligt brak och dån, förorsakadt af fördämningar, gifver en kraftig signal till sommarens annalkande. Snösmältningen påskyndas i skogarna, och vårfloden tilltager märkbart hvarje dag. Omkring den 10 framskjuter brådden; ängar och dalar grönska; löfskogarne utspricka. Vid denna tiden släppes boskapen på bete; sjöfoglarne värpa; fiskarne gå opp ifrån djupet. Ändtligen börjar ock islossningen på de större sjöarna ungefärligen 8 dagar före midsommaren. Uppkommer storm vid samma tid, så inträffar det fenomenet, som anses så besynnerligt af söderländningen, att man kan köra på isen den ena dagen och ro på öppna sjön den andra. — Den 20: beständig dag. Allestädes inom polcirkeln, der icke höga berg äro i vägen, ser man då solen hela natten såsom ett glödgadt klot*). Nu kan man se henne skarpt i synen, utan att besväras af

*) Enontekis har 7 veckor beständig dag och om vintern lika lång natt. Vet. Akad. Handl. 1803. pag. 208.